

BONES VACANCES!

Aquests dies se sol dir: "*Molt bones vacances!*". La veritat és que amb la xifra tan alta d'aturats que tenim al nostre país, aquesta exclamació de "*molt bones vacances*", costa una mica de dir, perquè el millor no és que una persona pugui tenir vacances sinó la sort que té pel fet de tenir treball. Les vacances avui no són generalitzades durant l'estiu. Ans el contrari: per a molta gent aquests mesos d'estiu són els únics de l'any que tindran un contracte seriós de treball o alguna feina mig precària, gràcies a les dures tasques de l'agricultura o en els sectors dels serveis al turisme. I, la veritat, ens n'hem d'alegrar molt per ells.

Tots sabem com dignifica a la persona el fet de tenir treball. O, encara millor, el fet de poder obtenir una retribució econòmica digna pel fet de treballar. Ara bé, el que voldríem, és que durant l'estiu, amb major o menor escala, ja sigui pel fet de les vacances o del treball, a tothom se li respecti la necessitat de descansar. És evident que en les cases, durant l'estiu, (tinguem o no vacances) els ritmes varien molt pel fet de les vacances escolars dels nens i dels joves, i per les grans calorades. Per la qual cosa, l'estiu pot ser i ha de ser un temps per al merescut descans, per recuperar-nos del desgast del treball o d'una vida agitada.

Però: ¿Què vol dir descansar? Perquè no tothom sap descansar! Hi ha qui durant l'estiu i fent vacances es cansa més que treballant, justament pel defici de fer més i més coses durant aquests dies. N'hi ha que faran viatges esgotadors amb uns horaris superiors als laborals o amb una mobilitat i uns desplaçaments que nosaltres no suportaríem en les nostres feines. Tots aquests tornaran de les vacances desitjant incorporar-se al ritme ordenat del treball.

N'hi ha d'altres que diuen que volen descansar per "*carregar piles*" i "*per desconnectar de tot*". Avui en dia, és molt difícil desconnectar del tot en una societat en la que mai havíem estat tan connectats ni tan localitzables les 24 hores com ara, ja sigui a través del telèfon mòbil o de l'ordinador, amb el contestador o amb el correu electrònic, amb els milions de missatges diaris, amb el Facebook o amb el Twitter. Si "*desconnectar*" només vol dir "*desaparèixer*", el descans no ens servirà de res, perquè després, quan tornem, ho trobarem tot igual, tal i com ho vam deixar o encara més augmentat.

El que ens hauria de procurar el descans o les vacances és la possibilitat de prendre un altre ritme de vida, que ens ajudi a aprendre i a descansar, que ens puguem treure la saturació de tantes coses, de tantes veus, de tantes crides que rebem cada dia.

El descans ens ha fer aprendre a ordenar la nostra vida, perquè puguem donar importància a allò que realment és important i sapiguem relativitzar totes aquelles coses que no ho són tant d'importants. Els descans ens hauria de servir per donar temps a allò que realment s'ho mereix. I aquest estiu això important podria ser: nosaltres mateixos, la

nostra família, els nostres amics... Hem de tenir temps per mirar i per escoltar, per parlar i per cantar, per llegir i per pregar...

Cal descansar amb un descans que ens permeti el fet de trobar-nos amb nosaltres mateixos, de buscar el silenci, la calma i la serenitat. Que tots tinguem moments per poder mirar què hi ha dins nostre i al nostre voltant. Que ens puguem desfer de tot cansament. Desfer-nos d'aquest activisme esgotador que arrosseguem i que ens precipita a fer cada vegada més coses en menys temps, a viure absolutament accelerats.

Jesús de Natzaret, en l'Evangeli d'aquest diumenge, ens proposa de trobar-nos amb nosaltres mateixos. I també de trobar-nos amb Ell, perquè a vegades el que més ens cansa justament som "*nosaltres mateixos*". Jesús deia: "*Veniu ara tots sols en un lloc despoblat i reposeu una mica*" (Mc 6,30-32).

Aquest estiu, doncs, fem-li cas.